

РЕШЕНИЕ

№ 2948

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1144** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 3826/30.01.23г на Н. П. Н. от [населено място] против Писмо-отказ с изх.№ 23/18.01.23г на Зам.Главен Прокурор, по Заявление по ЗДОИ с вх.№ PRB202317449190I/04.01.23г.

В жалбата се твърди, че Отказът е материално незаконосъобразен и противоречи на целта на закона, като се моли за отмяната му и връщане на преписката на ответника- с указание да предостави заявената информация/а не връщане за произнасяне по същество на Заявлението/. Налице е злоупотреба с право, доколкото органът е приел, че търсената информация изобщо не е обществена, респ. ЗДОИ е неприложим/и не е разгледал заявлението по същество/. Касае се за служебно пътуване в чужбина на Гл.Прокурор на РБ/командировка в САЩ през м.03.22г/, като това касае разходването на публични средства/от бюджета на съдебната власт/. Доколкото пътуването е на лице, заемащо висша длъжност, налице е обществен интерес към целта и резултата от посещението. Това осъществено посещение не е било официално обявено от ПРБ, като информация за наличието му е станала известна от медийна изява на бивш президент на РБ. В подкрепа на това в заявлението е посочен линк с медийната изява, но ответникът сочи в акта си, че линкът към изявата е неработещ. Прави се позоваване на д.№ 5069/19г на АССГ. В съд.заседание жалбоподателят лично и с адв. К. поддържа жалбата и сочи, че: преследваната цел е легитимна, като следва да се приложат чл.6 т.1, чл.14 ал.2 т.2, чл.30 от ЗДОИ, прави се позоваване на д.№ 1445/23г на АССГ.Претендира се като разноски само платената дър.такса.В писмени бележки

се допълва, че: заявената информация е обществена - касае дейността на публични лица и разходването на публични средства/има изобилна съд.практика в тази насока/; ако заявената информация е налице в ПРБ- съществува законова презумпция за нейната достъпност, ако не е налице- това следва изрично да се посочи; ако линкът не е бил активен, ответникът е следвало да поиска уточнение на търсената информация; търсена информация относно осъществени командировки от официални лица се предоставя по реда на ЗДОИ, съгл. обилна съд.практика; ПРБ подхожда различно към идентични въпроси, но касаещи различни посещения на Гл.Прокурор на РБ в чужбина/в едни случаи е прието от ответника, че това е общ.информация, а в настоящия случай е прието, че не е общ.информация/.

Ответникът Зам.Главен Прокурор Кр.Ф. се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата като неоснователна и твърди, че заявената информация не е обществена и не се предоставя по реда на ЗДОИ, тъй като се цели не съставяне на собствено мнение за дейността на ПРБ, а проверка на достоверността на медийна информация.Посоченият в Заявлението линк не се отваря и пред Съда.Прави се позоваване на д.№ 15807/13г на ВАС, оспорва се относимостта на посоченото от жалбоподателя д.№ 5069/19г на АССГ и командировка на Гл.Прокурор в САЩ през 2023г.Претендира се юрк.възнаграждение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление по ЗДОИ с вх.№ PRB202317449190I/04.01.23г, депозирано от Н. до Зам.Главен Прокурор Кр.Ф./като оправомощена по ЗДОИ/. В Заявлението са формулирани 8бр. въпроси, касаещи посещение на Гл.прокурор на РБ - И.Г. , заедно с бившия Президент на РБ- Р.П., в САЩ, през м.03.22г, по повод определена конференция.Въпросите са зададени във връзка с платените за пътуването на Гл.Прокурор суми от бюджета на ПРБ, посочен е линк, на който може да се види разказа на Р.П. за това съвместно посещение в САЩ, моли се да се съобрази съд.практика по идентични или сходни въпроси/вкл. д.№ 5069/19г на АССГ/.

С обж. Писмо-отказ с изх.№ 23/18.01.23г, Зам.Главен Прокурор Кр.Ф./с делегирани правомощия по ЗДОИ, съгл. Заповед № РД-04-208/12.06.20г на Гл.прокурор на РБ/, в срока по чл.28 ал.1 от ЗДОИ отказва предоставяне на заявената информация, тъй като тя не е обществена по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ/няма за цел съставяне на собствено мнение за дейността на задължения субект, а се основава на разкази в медийното пространство и посочени неактивни линкове/, респ. ЗДОИ не е приложим. Писмото е връчено на 18.01.23г, жалбата е от 30.01.23г.

В съд.заседание Съдът установи, че на различни устройства/лаптоп и таблет/ и с използван различен интернет - опитите за достъпване на линка от Заявлението дават различен резултат/при точно изписване на посочения линк - на таблет не се появява нищо, а на лаптоп- надпис, че линкът вече не е активен/.

Съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му по делегация. Отказът е в писмена форма, като съдържа част от реквизитите по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. От мотивите на ответника става ясно, че заявената информация не е обществена/респ. ЗДОИ е неприложим/, тъй като не дава възможност да се състави собствено мнение за дейността на зад.субект/част от дефиницията по чл.2 ал.1 от ЗДОИ/, а е налице нелегитимната цел- проверка достоверността на медийни публикации.В хода на адм.производство не са допуснати съществени проц.нарушения, респ. правото на участие и защита на заявителя не е нарушено.

Съдът намира Отказът за мат.незаконосъобразен и постановен в нарушение целта на закона/ЗДОИ/, по следните съображения:

Заявлението е отправено до задължен субект по см. на чл.3 от ЗДОИ, като съдържа реквизитите по чл.25 от ЗДОИ. Формулираните в 8 точки въпроси представляват „обществена информация“ по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ/противно на становището на ответника/, като от нея заявителят може да си състави собствено мнение относно дейността на зад.субект /ПРБ и в частност Гл.Прокурор/. Без правно значение е посочването в Заявлението - откъде заявителят е разбрал за осъществено посещение на Гл.Прокурор в САЩ през м.03.22г /посочването на линк към изявлението на бившия Президент П. е излишно, а неактивността на линка е ирелевантна за произнасянето по Заявлението/. Нещо повече, съгл. чл.14 ал.1 и ал.2 т.3 от ЗДОИ, органите информират за своята дейност чрез публикуване или съобщаване в друга форма, като са длъжни да съобщават информация, събрана или станала им известна при осъществяване на тяхната дейност, когато тази информация представлява или би представлявала обществен интерес.Следва да се отбележи, че ЗДОИ не изисква наличието на правен интерес у заявителя /съгл. чл.4 ал.1 от ЗДОИ- всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация/.

Следователно, ответникът е следвало да разгледа Заявлението и да се произнесе по него по същество, имайки предвид, че ограничения в предоставянето на такава информация се допуска само съгл. чл. 7 от ЗДОИ/при класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон/. Заявената информация е „служебна“ по см. на чл.11 от ЗДОИ /която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации/, като достъпът до нея по принцип е свободен/чл.13 ал.1 от ЗДОИ/, а ограниченията са само в хипотезите по чл.13 ал.2 от ЗДОИ. Съгл. чл.13 ал.4 от ЗДОИ обаче, дори тези ограничения по ал.2 не следва да се прилагат, ако търсената информация е с преобладаващ обществен интерес.В случая е налице преобладаващ обществен интерес - съгл. дефиницията по §1 т.6 от ДР на ЗДОИ /цели се повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3- във връзка с разходването на публични средства от бюджета на ПРБ/.Формулираните въпроси са достатъчно ясни, като в случая не се налага прилагането на чл.29 от ЗДОИ.Заявената информация е създадена и се съхранява в ПРБ, поради което не се налага прилагането на чл.32 или чл.33 от ЗДОИ.

Отказът следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне на ответника. По Заявлението следва да се постанови изричен акт по същество - Решение за предоставяне на заявената обществена информация. Отказ би бил законосъобразен

само и единствено, ако за някои от въпросите е налице хипотеза по чл. 37 ал.1 от ЗДОИ /Съдът към момента не разполага с всички данни, за да прецени дали е налице такава хипотеза за част от въпросите/, като дори в такъв случай се прилага чл.37 ал.2 от ЗДОИ/предоставя се частичен достъп до служебната информация, за която не е налице хипотеза по чл.37 ал.1/.

При този изход на спора , на жалбоподателя се дължат на осн. чл. 143 от АПК претендираните разноски- 10лв дър.такса/само тя се претендира/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ с изх.№ 23/18.01.23г на Зам.Главен Прокурор Кр.Ф. , по жалба вх.№ 3826/30.01.23г на Н. П. Н. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Зам.Главен Прокурор Кр.Ф., за ново произнасяне по Заявление по ЗДОИ с вх.№ PRB202317449190I/04.01.23г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК - 14дневен от постъпване на преписката при ответника.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Н. П. Н. от [населено място] сумата от 10лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: